

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४५३९

Title लघु होम पद्धतिः

Author x

Extent १२ Age ५

Subject धर्मशास्त्रं

लक्ष्मणमयद्विः

धनरुप

4539

F. = 12

व०
६

दि। कितना हानेना लिखेना मिति

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ लक्ष्मणविधिः ॥ श्रीकामादिः प्रशस्ते स्थातुं कुरुते ॥ अथ लक्ष्मणदेवसु स्थातः ॥
 प्रहातिताया रीत्यातः सपत्नीको यज्ञमानः ॥ ततः सगलिको बौदेरावा ॥ जो स्मृत्वा मुक्तकामो ॥
 लक्ष्मणेनोपयते ॥ इति संकल्पः ॥ मंडपात् बहिः पश्चिमदेशे गणेशपूजनं पुर्याह वाचनं मा ॥
 टेका पूजनं नो ॥ अथ लक्ष्मणविधिः ॥ रुद्रि यरणी कुर्यात् ॥ तत्राचार्यं करणं मंत्रः ॥ अथार्यस्तु पथात् ॥
 गैराकादीनां कुरु स्मृतिः ॥ तस्या त्वं मम यज्ञे स्मिन् अथार्य त्वं कुरु मंत्रो ॥ ततो पथात् यजुर्मुखो ब्रह्मा ॥
 सर्ववेदधर प्रभुः ॥ तस्या त्वं मम यज्ञे स्मिन् ब्रह्मा नवदिक्षो तमेति मैत्रेया ब्रह्म वरणी कृत्या ॥
 रुद्रि यरणी कुर्यात् ॥ तत्र मंत्रः ॥ अस्य यागस्य निर्वोत्प्रेत्रयतो अर्चिता मया ॥ सुप्रसन्नाः प्रकु ॥
 र्वंतु शांतिर्विधिपूर्वकं ॥ तत्र रुद्रि यत्वा रोक्षोदरावा ॥ रीघ्र कार्ये षोडश वाक्ता ॥ सर्व ॥
 नाभार्य मेवर्विधुपर्वणाहं पितृ ॥ ततः सपत्नीको ॥ अथार्य ब्रह्म रुद्रि को यज्ञमानो ॥ मैग ॥
 लक्ष्मणेन संपूर्णं कुरु राहस्तो ॥ इति संकल्पः ॥ इति संकल्पो ॥ इति संकल्पो ॥ इति संकल्पो ॥
 पश्चिमद्वारेण प्रविशेत् ॥ ततो मंडपात् तः पश्चिमदेशे उपविश्या यमप्राणानापम्य लक्ष्मणे ॥
 मंगताया मंडपदेवाता प्रतिष्ठापनमहं करिष्ये इति संकल्पः ॥ गौरसर्षपैः सर्वतो मंड ॥
 पातरं मवकिरेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ यदजसी स्मिन् कुरु स्था नमा ॥ अथ सर्वदा ॥ स्थानं त्यक्त्वा तु ॥
 तसर्वं पत्रं तत्र गच्छतु ॥ अपपत्रा मंत्रं कुरु तानि पिशायाः सर्वतो दिशी ॥ सर्वेषामपि रोधेन ॥
 धर्मं त्रकर्म सप्तारजेत् ॥ ततः पृथग्यो नवद्वारैः सर्वत्र यो नमः ॥ अथीदो हवति नृयेनापो हि ॥
 चक्षुः ॥ ततो वेदां सर्वतो

मद्रदिविरूपं वीदिशि मंडपं स्मर्य विरेत। वा रां ह हि हं स्रमात्रेण अपा श्रुतं तोरणं सु
दृढं नाम कं शं खं यि किं तं अपाग्निमीज इति पूर्व निधाय सुदृढं तोरणाय नमो नम
इति नाम मंत्रेण गंधादिना पूजयेत्। राहु बृहस्पती तत्र न्यसेत्। तत्रैकः कल
राः स्थाप्याः। तत्र मंत्राः। महीधौरेति रुमिं स्परोत्तु प्राप्य उषधयः समिति यवा
रक्षिष्या। अपा कलरोष्ठिति कलरां संस्थाप्य। इमं मे गजे इति जलेनापूर्य। गंधद्वारामिति
गंधं हि स्था। पाउषधीरिति सर्वो गंधाः किं स्था। कांडा कांडादिति हृत्पुः। अपा श्रुतं तोरणं
पक्ष्म वा न। स्थो नाष्टयि। वाति पं य म दः। याः फलिनी सिति फलं। सहि र्ज्ञानीति पं य रज
नि। हिरण्यरूप इति हिरण्यं। पुनाशुवासा इति वस्त्रेण रक्त रूत्रेण यवेष्टयेत्। पूर्ण
दवीत्युपरि धामन्य पात्रं। पूर्णं पात्रं न्यसेत्। तत्कलरो - - वाहनं वा ततो रक्षिष्येति
उं वरं सुभद्रं वक्रविद्धं तोरणं श्वेतोर्ध्वेति नाम मंत्रेण पूर्य वसं फल्यस्तर्पे मंगारकं
मंत्रं च नमस्कृत्य कलरां स्थापनं। तत्र धरमा वाहयेत् पूजयेच्च। ततः पाश्चिमे स्था
प्येत्। इति पूजायां दमोदिय विरतं हत्वा सुक्रं सुधं यतत्र न्यसेत्। ततः पूर्ववत् कलरां स्था

पुनः। तत्र वा कृपतिमाकाहयेत्। पूजयेत्। तत उत्तरे वाटं सुते जनामकं पद्मविह्वितं
 जो देवीति निधाय नागासं पूजय सोमसेतुरानी स्तत्र चरसेतु। ततः ॥ नरास्थापनं। त
 मे विद्यो शमाकाहयेत् पूजयेत्। ततः पूर्वद्वारे कलशद्वयं न लीचो रित्थो दि पूर्वोक्तमंत्रै
 स्थापयेत् ॥ प्रतिकलशमंत्रावृत्तिः। ऐशवतकूलशद्वये च स्तोत्रं पूजयेत्। तत्र हरे गेदिना
 वत्सिजो पूर्वद्वारे शांतिस्तुक्तं तपार्थं रुद्रैः पञ्चपत्रा कोगायत्रः सोमदेवतः ॥ अत्रिगेत्र
 स्तुविज्रं दुरुवि कलं मे मखे नवेति प्रत्येकं वृत्त्वा ॥ अग्रिमी लक्ष्मि नवेति त्रैलोक्ये वं गंधादि
 त्रिस्तुपयारैः पूजयेत्। ततः एह्ये हि सर्वो नरा सिद्ध साधो रत्रिष्टुतो वज्रधरा मरेश। स
 वीज्य नानोपरसी गणे नरहा ध्वरं भो भगवन् नमस्ते। नो इन्द्र रत्न गळे हतिष्ठेति सां
 गं सपरि वारं सा पुधं सरात्किं कद्वार कूलशोभा वात्त चातार मि द्दृशती इंपूजयित्वा ॥ अ
 २ सुः शिरान इति पीतां पताको पीतं ध्वजं पापेयं यस्तदं दमुष्कृपेत्। ततः सहसा कं मत्रै
 रावरा स्थितं पीतं कैरी षट्कुंडल धरं दाहिण कान करसं वज्रोत्पलमिदं ध्यात्वा ॥ इन्द्रः सुरपतिः
 शो वज्रहस्तो महा बलः। रातयज्ञार्थिणे देवस्तस्मै नित्यं नमो नम इति नवा ॥ इन्द्राय सां गा यसा
 सपरि वाराय सा पुधाय सरात्किं कद्वार कूलशोभा वात्त चातार मि द्दृशती इंपूजयित्वा ततः २
 अथा यन्म अथा जेपे गवा पूर्ववत् नरां स्थापयित्वा पुं ग्रीवं अमृतं य पूजयित्वा ॥ छागं स्था

श्री

3

पु ति 3

३

यसं प्रहृष्टा मशरुहं महाका रं खड्गस्त्रं महाबलं । नीलवज्रं हस्तवेष्टितं पीतांबरं
 विरतिरिति ध्यात्वा । एतदेविर हो गणनीयं कस्तवेता न पिशाच संवेः । ममाधरं पाहि पिशा
 यनायः । नो कश्चरस्त्रं गवत्रमस्त्रो नो निरुते इहा गच्छे । हतिसांगं सपरिवारं सायुधं सशक्तिं
 त्रिकं द्वारक लशो अपा वात्स्य नीला पताक नीलं ध्वजं यमो घुरा इ सुकृत्वा सुचतमि
 नि निरुतिरिति गंधादिभिः संपूज्य । निरुतिरखड्गस्त्रं य सर्वलोकै के नो ^{पुनः} ~~नो~~ अपा वा ह्या मि पडो
 स्मिन्पूजे पंचति गृह्यता मिति नत्वा । प्रो निरुते सांगा मसपरि वारा पसायुधं पसशक्तिका
 ये ते माष नक्त बलिसमये मीति बलि दद्यात् । तत आ यम्प पश्चिम दारे क लश द्रुपं प्रति
 चारं पूर्व वस्था पित्वा । अंत ना र्वादि गुणं न्यस्य संपूज्य सा मवेदि ना वृत्ति जौ चत्वा सा
 मवेदस्त्र पिगा हो जागतः रा क देव तः भार वा जस्तु विभ्रे इरु त्वि कृतं मेरे न वेति प्रत्येक
 चत्वा । अप म आया ही ति गंधा धुप चारैः संपूज्य मकर स्त्रं पारा हस्तं शुक्ल वर्णं किरीटिनं । व
 रुणं ध्यात्वा । एतदेदि या दौ गण वा रिधी नो गतो न पर्जन्य सहा सरो निः । विद्या धरं दामर गी
 यमानं पाहित्य मस्त्रा न्र गवत्रमस्त्रो । नो वरुणो हा गच्छे हतिष्ठे तिसांगं सपरिवारं सायुधं स
 शक्तिकं द्वारक लशो अपा वात्स्य नीला पता कां चेत ध्वज मपि इ मं मे वरुणो न्यु ह्येत् । तत्वा यामी
 ति वरुणं संपूज्य । पारा हस्तं वरुण मर्गं सांपति मी धरं । अपा वा ह्या मि पडो स्मिन्पूजे पंचति गृ
 ह्यता मिति नत्वा । सांगां परिवारा पसायुधं पसशक्तिका ये ते माष नक्त

सप

सायु
धाय

बलिसमर्पयामीति बलिं दद्यात् । ततः ~~अपयम्य~~ ~~वायव्यां~~ पूर्णवत्कलशनिध
पतत्रपुष्पदंती सिद्धार्थं यत्संपूज्य मगाधिकुठं धूम्रवर्णं विजोषरधरं वायुं ध्यात्वा । ऐसो हि यज्ञे
ममरुहणाय मृगाधिकुठः सहसिद्धसद्यैः । प्राणाधिपः कालकवेः सहायगृहाण पूजां भग
वन्नमस्ते । जोवायोऽहं गच्छेह तिष्ठेति वायुं सांगं सपरिवारं सायुधं स । रात्रिकं द्वा रकल
शो आवाह्य ~~प्रापता~~ कां धर्तव्यं वयं यो इति न्यसेत् । तिनैव वायुं अप्यर्थ्य । वायुमाकारा ~~न~~
वैयपवनं वेगवज्जति । आवाह्या मिषके स्मिन्पूजे यं प्रतिगृह्यतामिति नत्वा । वायवे सा गाय
सपरिवाराय सै । रात्रिकापैतं माषनक्तं बलिसमर्पयामीति बलिं दद्यात् । ततः ~~अपयम्य~~ उत्त
रद्वारे कलशद्वयं प्रायस्कृत्वा पयित्वा । सार्वभौमं दिगाङ्गं यस्य प्रपूज्या चर्वविदा वृत्तिजौ । बहने
शेषं वेदो नुष्टु जोरुइ देवतः वैरां पापन विषेद्रुह्य कृत्यं मेमस्ये नयेति प्रत्येकं कृत्या । शत्रौ
देवसि तिसंपूज्य नरपुत्र विमान संहारके पूरवा तं मुकुटि मे हो दं कुवेरं ध्यात्वा । ऐसो हि य
ज्ञे श्वरयज्ञरहां विधत्स्व न ह व गणेन सार्द्धम् । सर्वैषां धात्रिः पित्रः सहेयगृहाण पूजां भगव
न्नमस्ते । जोसो मे द्वा गच्छेह तिष्ठेति सोमं सांगं सपरिवारं सायुधं स । रात्रिकं ~~अपवाह्य~~ हरितां पता
कां धर्तव्यं यथाप्राप्य स्विति न्यस्य वयं सोमे तिसोमं संपूज्या । सर्वे न कृत्रमध्यु सोमो राज्ञा च व
सितः । तस्मै पूज्यां यै वायव न दृष्टव्यं तयेन मी नम इति न्यस्य सोमाया सां गा य सपरिवारं यैतं माषन
क्तं ममैष मर्पयामीति बलिं दद्यात् । ततः ~~अपयम्य~~ रात्र्या गत्वा प्रायतनं द्वा रं ति धाय सुप्रतीकं भग

लक्ष्मणस्य वामकरे दक्षिण वामकरस्तपोर्वत्रिभूतधरं शानं ध्यात्वा । एहो हि विष्णो रम्यं
 धारिणं कपाज्वरं कृष्णं चरणसार्धम् । लोके नयते धर्मं यद्वा सिद्धे कृत्वा गच्छात् न गच्छेत् प्रसन्नो
 नो ईशानेन गच्छेत् तिष्ठति ईशानं सौगं सपरिवारं सायुधं सराक्तिकं आवाह्य सर्वं वरं मेतां
 ताकां धर्तुं वा त्रित्वा देवसं वितरिष्ये मेत । तन्मीशानमिति संपूज्य । पृथक् पृथक् समाहूय
 हस्तत्रिलोचनं । अपावाहयामि यज्ञे स्मिन्पूजेयं प्रतिगृह्यतामिति नत्वा । ईशानाय सांगाय
 सपरिवाराय सायुधाय सराक्तिकायैतं माषजं कृत्वा लिङ्घ्यात् । ततः अपावमेशानं पूर्वयोर्नधे
 अधुदक्षिण । अनन्तरं राघवनासी नमस्कृत्य कर्महितं पद्मशंखधरोर्ध्वो दक्षिण वामकर
 द्दयं वक्रगदाधरोर्ध्वो वामकरद्वयं अनन्तरं ध्यात्वा । एहो हि धाता जघनरामरेंडनागंगनाभि
 नरगीममान । पद्मरेंडानरलोकसीधरं नंतरं हृदयं रम्यं ददौ । नो अनन्ते हागच्छेति तिष्ठति
 नतं सौगं सपरिवारं सायुधं सराक्तिकं आवाह्य मेघवरं पाताकां धर्तुं प्रायुं गौरि सुखं प्राप्तं
 गौडिति शेषं संपूज्य । पेशावर्नतस्तूष्णं ब्रह्मं सवराय रं । पुष्पवद्धारं मूर्ध्नि तस्मै निवेद्य नमो
 नमस्ति नत्वा । अपानं तापसांगाय सपरिवाराय सायुधाय सराक्तिकायैतं माषजं कृत्वा लिङ्घ
 द्यात् । ततः अपावमेशानं कृत्य पश्चिमयोर्नधे उर्ध्वं पुद्गलं कुरां पृष्ठे धरोर्ध्वो दक्षिणं वक्रं
 दुजुधरोर्ध्वो वामकरद्वयं वउं रं वउं टि नं ध्यात्वा । एहो हि सर्वोधिपते सुरेंद्र । लोके न सा
 दपि देवताभिः । सर्वस्य भूतास्य मितप्रजावो विराधरं नः मतं तं शिष्यं । नो ब्रह्मन्नेहा गच्छेत्
 तिष्ठेति सांगदिमावाहरतां पताकां धर्तुं प्रायुं गौरि सुखं प्राप्तं

अथोनि श्रुत्वा वेदवासाः पितामहः पृथक् स मन्त्र उक्तं त्रिलोक्येति तन्मो नम इति नवासां गा
 येति बलिं दद्यात् ततः प्रायम्य मंडपमध्ये सुवृद्धो दराहस्त दीर्घः शिहस्त विस्तृतो विविचवमना धी
 र्गो इन्द्रस्य वरुण इति स्थाप्यः ब्रह्मपूज नतत्रैव कार्यं ततो मंडपवाटारा स्तरेषु सर्वे शोभयेत्यनमः पृष्ठे
 पद्मो ज्योतिः पूजयेत् ततः पूर्वस्यां दिशि कृत्वा विष्णुमूर्तिं उपनिष्य तत्रोपविश्य त्रैलोक्यो कोपा निवृ
 त्तानि स्थावराणि यराणि य। अहं विष्णु शिवैः साई रत्नां कुर्वन्तानि मे दिवदानवर्गधर्मा यद्वा
 हं स पद्मगाः रुक्मिणी न योगा बोधवता त एव य। सर्वे ममा धरं द्वा प्रकुर्वन्तु मुदा चिन्ताः।
 अथा विष्णुश्च रुद्रश्च हेतुपात्रगणैः सह। रत्नैः मंडपे सर्वे प्रचुरं होसि सर्वतः। इत्येति मंत्रैः पुष्पा
 दिना प्रत्येकं संपूजा तस्यां नृमावे शोभि बलिं दद्यात् ततो यजमानः साधार्यं ब्रह्मरु चिन्तः प्रका
 शितपद पाशो रयैः प्राश्नारं मंडपे प्रविशेत्। यजमानो ग्रायतना दक्षिणतः उपविशेत्। अथो
 र्यं सुकुं उपविशेत् उपविश्य प्राणा नायम्य वक्ष्ये होमकर्मणि उपनि प्रतिष्ठां करिष्ये। तं गतया स
 मार्जं तमेखं नाथो निदय ता स्थापन पूत नादि करिष्ये इति संकल्प्या अपग्रायतनं समस्त बुद्धि
 दकेन त्रोक्ष्य इदं विष्णुरिति मंत्रेणोपरि मेखं नाथो चेत वरणी जं त तायां बिलु मा वा ल्य
 जयेत्। मध्यमे खं जायी रक्तवर्णी जं त तायां ब्रह्मज न्या नमिति ब्रह्मराणी। अधो मेख
 जायी त्रलवर्णी पुतायां कद्रुद्रा येति रुद्रं। एवं कुंडे स्थापिते वा उपनि स्थापन विधाय
 अहं वेदा देवता स्थापनं कुर्यात्। सायं कुं जातं पश्चिम दिशि रादं गुणो परि ईशा नत्रा जे मूर्ति सा
 इह स्त विस्तृता यतु रक्षा प्राशु द्रु प्रवणा वप्र त्रयोपरि दशां गुणो ज्ञी कायी। तस्याः प्र
 मोक्षार्थं नो ज्ञा यो दिती य तती यो श्रीं गुणो कायो। त्रयोपरि द्वां गुण विस्तारां कायीः।

ना ज न
 क

एवं यवप्रैः सहा हृदरां गुल्लिखतां प्रवेति । तस्यां यदेव तां ह नं कुर्वाति । अप्ये
यादिग्रह पीठे वतास्थापनं करिष्ये । प्रशवस्य ब्रह्मा रुचिः । परमात्मा देवता देवी ग
यत्री रुद्रः । व्याहृती नोक्तमेवातमदसि तरदात नगनोरुपपः । अपि वायुः सूर्यो देव
ता । देवी गायत्री देव्युल्लिखते वी वृहत्तः रुद्रोति । सूर्या व्याहृते विनियोगः । तत्र ग्रह
पीठमध्ये वर्तुले द्वादशां गुले प्राश्नरुत्तयैरक्तपुष्पा कृतैः । अपा नृत्तेन हिरण्यस्य
पः सविता त्रिष्टुप । सूर्यो व्याहृते विनियोगः । अपा नृत्तेन स्यादि । नृत्तवः स्वः कलिंगदे
शोद्भवका श्वपस गोत्रसूर्ये हा गच्छेति छेति स्थापयेत् । ततः अपा नृत्तेन वरुणस्य वरुण
गुले सोमं नृत्तपुष्पा कृतैः । अपा नृत्तेन सौम्यो गोत्रमः सोमो गायत्री । सोमो व्याहृते नृत्त
वः सूर्यो नृत्तपुष्पा कृतैः । अपा नृत्तेन सौम्यो गोत्रमोहा गच्छेति । ततो दहिरो अग्निं गुले दहिरो अग्निं
सूर्यो गोत्रमरक्तपुष्पा कृतैः । अपि नृत्तेन विरुपी गारकौ गायत्री नृत्तपुष्पा कृतैः । नृत्तवः सूर्यो गोत्रम
समुद्रव नारदात्तस गोत्रमोहा गच्छेति छेति । ततः ईशान्ये वाणा कारे वरुणं गुले बुधं पी
तपुष्पा कृतैः । उद्ध्यं बुधः सोमो बुधस्त्रिष्टुप । बुधो व्याहृते नृत्तवः स्वः मगधदेशो
द्भवो अपा नृत्तेन बुधो हा गच्छेति छेति । ततः उत्र तादी र्ध्वं वरुणस्य वरुणं गुले उद्ध्यं बुधं
स्वाति पीतपुष्पा कृतैः । वृहस्पते मृगशमदो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप । बृहस्पति व्याहृते नृत्तवः
स्वः सिंधुदेशोद्भवो गिरस गोत्रवृहस्पते हा गच्छेति छेति । ततः पूर्वार्धं यकोशी नका गु
ले प्राश्नरुत्तपुष्पा कृतैः । मुक्तः पराशरः मुक्तो विशद हि पदा कृत्वा व्याहृते नृत्त

ऋतुवः स्वः त्राह कट्टे सोऽव नागवसर्गोऽत्र कुत्रेता गच्छेति । ततः पश्चिमेधनुषि द्युगुलेषु
 लेश्वरं शनिं ५ रुद्रा पुष्पा हतैः शमनिरिदं विहारानि कृत्वा न्यावाहने । ऋतुवः स्वः सोरा
 द्रुतकारपयस गोत्रानेता गच्छेति । ततो नैर्ऋत्यै सर्पकारिदादशो गुलेदक्षिणातिमुखे राहुं तं
 सप्तपुष्पा हतैः कृपानो वासदेवो राहुं गीयत्री । राहो वाहने । ऋतुवः स्वः गरीनसप्तशोऽव पेरीनसि
 गोत्रस्य सोऽहा गच्छेति । ततो वायव्ये धाकारे षड्गुलेदक्षिणातिमुखे कुं तं सप्तपुष्पा हतैः कुं तं धुके
 दाः केतवो गायत्री केल्या वाहने । ऋतुवः सारं तर्वेदिसमुद्रवडैः मित्रिसगोत्राः के तवोः ५ हा गच्छे
 तिष्ठता । तत्र पुष्पा प्रायेषा प्राप्तेः । अथाग्निदेवताः सवो धेतपुष्पा तंडुलैः स्थाप्याः । चंबकं वा सि
 शोरुद्रो नुष्टुप । चंबकं निष्पादि । ५ चरेता गच्छेति । तिष्ठति सूर्यदक्षिणार्धे । गौरीर्ममायरीर्धतमा
 उमातृगती । उमेहा गच्छेति । सोमदक्षिणार्धे । पदं कंदो दीर्घतमा स्वंदक्षिणार्धे । स्वंदहा गच्छेति
 शौमदक्षिणार्धे । विष्णोर्नुकंदीर्घतमा विष्णुस्त्रिष्टुप । विष्णोऽहा गच्छेति बुधदक्षिणार्धे । इति ५
 ब्रह्मिज्याने गौतमो वासदेवो ब्रह्मा त्रिष्टुप । ब्रह्मन्निहा गच्छेति बृहस्पतिदक्षिणार्धे । इंदो
 मधुकंदो गायत्री । इंदो हा गच्छेति । पुत्रदक्षिणार्धे । यमायसोर्मयमोयमो नुष्टुप । यमेता
 गच्छेति । शनिदक्षिणार्धे । मोषुरो घोरः कण्वः काशो गायत्री । काशे हा गच्छेति राहुदक्षिणार्धे
 र्थे । उषो वाङ्मस्रकवश्चित्रं शुक्रो गायत्री । चित्रं गुत्रे हा गच्छेति केतुदक्षिणार्धे । ततः पुच्छं तंडु
 लैरेव सवोऽत्र सधिवेदताः । अग्निं काशो मेधमिति धिर्गायत्री । अग्ने हा गच्छेति सूर्यं यामपा
 र्धे । अश्वमेधमिति धिर्गायत्री । अश्वमेध हा गच्छेति हतिष्ठतेति सोमवापमार्धे । स्योना मेधम
 निष्पादि धिर्गायत्री । तमेता गच्छेति शौमवापमार्धे । इंदो विष्णुर्मेधमिति धिर्गायत्री । विष्णो

वृहती

यवत्वालवकुरासमसादुपानिरुच्यवस्तुदा२५दापुञ्जावसमनकागाए

पादिसप्तयोगः ३

ग्रेवासुकिं। नोम्राजेतहका। बुधो तरे कर्कोटकं। उर्वग्रेष्वप्सु सुक्रो तरेपहा पचं। रात्रिपश्चिमेष्व
 पालं। रात्रोः पुरः कंबलं। केतोः पुरः कुलिकं। ततो नृगहे पूर्वेष्वग्नि-यादिसप्तनक्षत्राणि विष्णुं। तदि
 सप्तमो माः। कोलवनेतत्तत्करणे सप्तसागरे। पश्चिमेत्वाद्यादिसप्तनक्षत्राणि। वज्रादिसप्तमो
 माः। गरवसिद्धकरणे। सप्तपातालां नि। सामवेदः। उत्तरे अत्रिजिह्वादिसप्तनक्षत्राणि। सा
 धारिष्यो माः। विष्टिकरणं। नृराघ्राः सप्तमो माः। अपर्ववेदः। वायव्येष्वेव सप्त रुषी श्व। ततो य
 धावका रंगगाय्याः सप्तसरितः। सप्तकुण्डावनाः। अष्टौ वसवो द्वादशादिभ्यः। एका दशरुद्रः। ए
 कोनर्पकाशे मरुतः। षोडशमातरः। षड्वैतवो द्वादशमासाः। पञ्चनेत्रे। पंचदशानि चंद्राः। पश्चिमे
 वसराः। सुवर्णां नागाः। सर्पि घटा जंघर्वा। विष्टा पराशरोरहो। सिद्धता निमनुष्या इत्ये
 वं स्थायाः। पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्जसमधुतिः। सप्ताश्वरघसंस्तुतिः। नृकुलस्य
 नारविः। श्वेतः श्वेतो वरधरो दशाश्वः श्वेतशूषणः। गदापाणिर्द्विबाहुश्च कर्त्तव्यो वर
 कशीरी। रक्तमायांबरधरो राक्षसैः। लगदाधरः। वज्रं कुंजो मेघगमो वरदः स्याद्
 रासुतः। पीतमायांबरधरोः कर्त्तव्यो कारसमधुतिः। रक्तद्वयर्जंगदापाणिः सिंहलोच
 रदो बुधः। देवदेत्युक्ततद्वै। पीतश्वेतौ यजुर्कुंजौ। इंद्रिजौ वरदौ। काशीसाहस्रनक्षत्रं
 पृ। इंद्रनीलधुतिः। नृली वरदो मृधवाहनः। बाणवोणसतधरः कर्त्तव्यो कर्त्तुमः सदा। कर्त्त
 व्यवदनखड्गवर्मशूली वरप्रदः। नीलसिंहासनः। श्वरकुलत्रयशस्यते। धृष्टादिवा

हयः सर्वे गदिनो विज्ञानानाः । यथा सन गतानि स्युः केन वस्तुर्वस्तु साः ततः शौडशो
पवारपूजा । योऽश्वस्य पुरुषस्तत्तस्य नाशय लक्ष्मिः पुरुषो देवता नुवुः ॥ १४६ ॥
अस्या त्रिषु प्राप्ता पो विनि यो गः । अपा न्यासः । सहस्रशीर्षे वामकर्णे पुरुष एवेति ह
क्षिण करे । एतावानस्येति वामपादे । त्रिषु रूर्ध्वेति दक्षिण पादे । तस्माद्विराजिति वामजो
नौ । यत्पुरुषेणेति दक्षिण जानौ । तं पद्ममिति वाम कन्या । तस्या घटादि ति दक्षिण कर्णौ । तस्मा
व्यज्ञा सर्व हुत नानौ । तस्माद्वाहति हृदये । यत्पुरुषमिति कण्ठे । ब्राह्मणेणेति वाम बाहौ । ये
ऽमा इति दक्षिण बाहौ । नाभ्या इति मुखे । सप्तास्या संवित्तिनेत्रयोः । पद्मे नेति मूर्द्धि ।
अथ पंचांग व्यासः । ब्राह्मणेणेति हृदया मने । वेदमा इति शिरसे स्वाहा । नाभ्या आसीदि
ति शिखा ये वैषट् । सप्तास्या संविति कवा वपुः । पद्मे नेत्यस्या पद्म । सहस्रशीर्षे व्यावाहने ।
पुरुष एवेति सनौ । एतावानस्येति पांशु । त्रिषु रूर्ध्वेति तस्माद्विराजिति आयमने । ततः
पंचान्न तस्मान्न अपायाय स्वर्गोत्तम सोमो गन्तुः । रीरस्थाने । दधिन्नाग्ने वापदे वा दध्यनु
पुष्टा दधिक्षाने । घृतं मिमिक्षे यत्संमते घृतं त्रिषु । घृतस्थाने । मधुवाता जेत मेधुर्गोप
त्री । मधुस्थाने । स्वाहुः पयस्ववेनः शर्करा जगती । शर्करास्थाने । यत्पुरुषेणेति शुद्धोदकं । स्वा
नांते पद्ममिति पद्मोपवीतं । तस्माद्वाहति दक्षिण पादे । सर्व हुत इति रोधम कर्ता ।

या तस्या दद्यादिति मा ल्पं । पशु वृद्धि ति धू पं । आ ज्ञा रो त्ये ति दी पं । वं द मा द ति ने वे धो ना
 आ आ सी दि ति फ लं । स त्रा स्या सी नि ति ता दृ ष्यं । प ड् ने ति द हि णा । ना म मं त्रेः पु ष्यं
 निः । त तो ये धु प रि वि त्र व र्णं शो र्ज नं प्र लु प्प पु र्त वि ना य वं दे पं । त तः स त्वा दि यो य
 उो द नं । घ त पा प र्त्त म स्त रा जं ही रो द नं द ध्यो द नं । घ तौ द नं त स र म ज्ञां मां सी वि षो द नं
 व क्र मे ण व लिं द या त । अ न्ये यः पा प म मु क्ता ला ने स र्वे यो वा पा प सं । त तो ग्र ह वी दी रा
 न ना गे ब्रा ह्म म क्ता र्त्त व हि र्द ध्य हे त वि ष षि तं व ल रं प्र वे व मं त्रे नि दि ध्या त उ प रि । त ता
 पा मी ति व रु ण मा वा स्य प्र उ पे त । ता नो गे णा वा वा द नं । स र्वे स म्पु ज्ञाः स रि तः । स्त्री पा
 नि नु त द न दाः । आ पा उ य ज्ञा न स्य दृ तिः कृ प का र काः । क ल श स्य मु खे त्या दि । त तः प्रा र्थ ना
 दे व दान व सं वा दे म प्य मा ने म हो द धौ । उ त्पं त्रो सि त रा कुं ज वि ध तो वि ष्णु ना त्प री । त तो
 ये स र्व ती र्त्त नि दे वाः स र्वे त्र पि ष्ठि ताः । त्र पि ति षं ति ज्ञा न नि र्द पि प्रा णाः त्र पि ष्ठि ताः । शि
 व त्म मं त्र मे वा सि ष्ठि वि ष्णु स्त व ज्ञा प तिः । आ दि सा व स धो नां ग वि षे दे वाः स पैं रु
 काः । त्र पि ति षं ति स र्वे पि पं तः का म फ ल प्र दाः । त्र पि सा दा रि म प ड् क र्त्तु मी हे ज
 नो द व । सो नि र्धं पु र्त दे वे रा प्र स भो ज व स र्व दा । त त आ या यो त्वा धा नं दु र्ग ता त त्र
 प्र धा न क र्त्त ने नि रो धः । आ दि त्पं तो मं नो मं बु धं वृ ह स्य ति मु कं रा ति रा हुं वे उं । ई ष

8
वा

रमुमास्वेदेनिष्ठुअन्ना ए इ इ यमं कालं विजुत्रे। अणो मपो नृपिं विस्तु मिंद मिंदा एण।
 प्रजापतिं सर्पं नृपं अणं। विनायकं दुर्गे नायुमा का शमसि नौ गरुडं लोकपाला शम
 कसंख्याजिरको दि सप्रिडिरेकै कपा अणु दुत्या एवै कपा व ६ ६ दुत्या तिना ज्ञा पुप
 ल्येतदश दशा दुति निर्लेख्य संख्या जिम तिना ज्ञा दुति निर्लेख्य शेवेला स्विष्ट हृतमि
 त्यादि निर्वा पका लेपतिदे वतं यतुर अतुर मुष्ठी शिवेपति अमुष्ठी लाजुष्टं निर्वपामी
 ति। एवं प्रो हणे पिप्रहा ज्ञानानंतरं सवि नजे दमुष्ठा इति यथा देवत क्रमेण निर्दिशेत
 ततः क्रमेण त्रयस्त्रिंशत्कालीषु श्रपयेत्। अथ पशानवग्रहाणां नवस्त्रापाः इतरं देवा
 नामैकैकेति दश वा स्त्रापाः। एकैक वा सर्वाणी। इध्मा ध्याना नंतरं पठमानेन द्रव्यस्य
 मेः कार्यः। सवबहु कर्तृक षष्ठा कालं प्रत्याकुति कर्तुं मशकत्वा सर्वा होत इत्युक्ता
 मन साध्यात्वा देवता श्रद्धं यथा देवत मस्तु नमस्ते वरूपः। ततो यज्ञमाजेन दक्षिण
 बाहव न्धारय आवा र्म अणु रावा ज्ञाना गोबतु दु पात। ततः स्तयीं घुं दशन प्रादेश
 मात्रा अर्वा ग घुण की टा यज्ञाः कनिष्ठिका त्वा अर्का दिस मिधो मधु सर्पि र्ध्रतोः
 स्तयीं दि मंत्रैः प्रतिग्रह मष्टा विशति संख्या। कावा क्रमेण होतव्याः। अर्धदेवता नोपा
 लाय एव तन्मंत्रै होतव्याः। ततस्त मंत्रैः संहतेना ज्ञेन एकैका मा ज्ञा दुति सुवेण जुहुयात्
 ततश्च रुत्यस्त नम्रै रवदान धर्मेश क्रमेणैकैका मा दुति जुहुयात्। पवा व त्रौ वै यज्ञ

मानः वावतां कार्य । ततः सर्वत्र ज्योवाय पदस्य मर्गा इति स्थिष्टुद्रोमः । ए
तावत् ३ पाया र्प एव कु र्णीत । ततः होमार्थं वा मना नुसारं सवि र्पव तिन ग्रीष्मादियज
मानेनोप कल्पितं पदं तेन सूर्यादि मंत्रैः प्रतिदेवतं दशादशाहु तयो रतिजिः तत
देवतां मनसा ध्यायद्भिरुपां मुप्राश्रु र्वै च होतव्याः । ततः पूरा वादि जिः स्वा होता जि
र्यो ह तिजि र्विस्ता जिः सम स्मा जिश्चे तियत स आहु त य इत्ये व मुप कल्पित द्वे रा स
मिदा दिसंख्या व्यतिरेकेण लक्ष संख्ये होम तत्त पुरश्चराणां श्रवणा नाः पञ्चमान स्या ती
ष्ट कामः समुध्यता मि ति मनसा ध्यायं तो वा ग्यता क दृष्टिं देवता विनियोगज्ञान पूर्वकं अ
ग्नि वायु सूर्य प्रजापाती प्रती व्याहृ ति मनसा ध्यायंतः समुद्देतो दक्षिणां ता वा यांत
र्जा न प विष्ठाः यज्ञोपवीतिनः पूर्वा रु एव प्राश्रु र्वा न उदश्रु र्वा वा होमं कुर्युः । होम
संख्या वसम्य सावधानैः कार्य । यावद्दो म समाप्ति प्रतिदिनं होमार्थं तयो श्रद्धन पुण्यादि जिह्वे वताः
पूजयेत् । ततः शुभे शुद्धे होम संख्या पूर्णं कुर्यात् । एवं होमं समाप्य यं दनायुपचारैश्चेत्
पेति मंत्रेण स्वाहा स्वधा पुतमं नि पूजयेत् । ततः स्थिष्टुद्रोमं दद्यात् । होमादि न वाहु ती श्रुत्वा
बलिदानं कुर्यात् । तत्रैवं ३ पण्याय तं नस्य समं तादि दुह विदि न्म सुवभाष न च बलिसदी
पर्क दिक्पाले ज्यो दद्यात् । ज्ञाता धर्मिन्द्रमित्यादि । इन्द्राय सां गाय स परिवाराय सां पुधाय स श
क्ति काय एव माष न्त बलिं नमः । ओ इन्द्रा रं रह बलिं न दधे जमान स्या पुः कर्ता देम कर्ता
मुन कर्ता शांति कर्ता प्रवेति पुण्या हत द्वा नि प्र कर्ति सुखंः समर्पयेत् । एवं सर्वत्र अग्नि

॥ १ ॥ इति शेषमाय सोम । नैर्ऋत्ये मोक्षुः परापरा । पश्चिमे तत्त्वा पाप्मि । वायव्ये
 तव वायो । उत्तरे वधे सोम । ईशान्ये तमीशानं । ईशानपूर्वयोर्मध्ये अपा र्पणोः । पश्चिम
 नैर्ऋत्यमध्ये बल्लभ न्यानी । ततो ग्रह वेदेः समताद्वययो देवाः । पूर्वोऽपान्ते नैऋत्यादि । आदि
 त्यायसी जाय सपरिवाराय ईशान्ये रूपाधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिता येत्यादि । आ
 मेये आपा पस्व सोमाय उमा रूपाधिदेवता प्र । ततो दक्षिणे अपान्ति मूर्द्धा । तौ मायस्कंदरू
 मि रूपाधिदेवता प्र । ईशान्ये उदुध्यधं बुध पनारायण विष्णु रूपाधि । उत्तरे वृहस्प
 ते । वृहस्पते पब्रह्मं इ रूपाधि । पूर्व सुक्रः सुशुक्रान् सुकापे शरीर रूपाधि । पश्चिमे रा
 मग्नि । शनये प्रजापति रूपाधि । नैर्ऋत्यौ कपानः । राहवे कालसरप रूपाधि । वायव्ये
 के उत ह्यन । केतवे वित्र गुप्त ब्रह्म रूपाधि । वेद्युतराजगे गगानोत्वा । गरुड पतये
 रुद्रि बुधिसहिता येत्यादि । जातवेद से दुर्गा येत्यादि । तव वायो । वायव्ये इत्यादि । आपादि
 त्वनस्य । आकाशा येत्यादि । एषोऽंषा । अपश्चिमा मि त्यादि । सामध्वनि शरीरस्त्वा
 हन परमोष्ठिनः । विषपाप हरो नित्यमतः शान्तिप्रयच्छ मे । गरुडयेत्यादि । वास्तो
 ष्यते । वास्तो ष्यतयेत्यादि । ततो मरुत बर्हिर्दुर्मादिरत्नै रत्नप्रियादि पुरतः सदीपये
 सदक्षिणं हेतुपालाय दद्यात् । हेतुस्य पतिना ह्यस्य वामदेवः हेतुपत्यनुष्टुप् । हे
 तुपालाय कृतव्रेतपिशाचराक्षसा विनीडादि । नीवेता आदि परिवारसमुताये

विष्णोर्नमः ॥ अति पितरिति पंचदशानां गुरुमदोस्तु ॥ त्रिष्टुप् ॥ अति पितरिति ॥ अति पितरिति ॥

दि । इमं बलिं मूढेण कुर्वांस्मिन्नेन वायु उच्यते हे पितरिति । अहा त्वितपादपाणि
रावां तो देशकालौ स्मृत्या । अतस्म्यलं कृतो मस्य पूरणा सिध्यर्थं पूरणा कुतिलोप्ये इति सी
कल्प्य । सुविद्यादशगृहीतैव उर्गृहीतैवासीं तत्वा वस्त्रयुतं नाविकेरादिपुतं फलं व
दनादिपुतं तदुपरि निधाय पूरणा कुतिलं यजमानो चोरस्य आयायौ कुडुयात् । तत्र मंत्राः । सधु
पाहूर्मिरिति त्वय्यस्य गोतमो वामदेवो मिस्त्रिष्टुप् । पूरणा कुति । मूर्द्धानं दिवो बार्हस्पत्यो
रघाजो मिस्त्रिष्टुप् । पूरणा कुतिलो मे विनि । पुनस्त्वा निर्वस्तुरुद्रादित्या मिस्त्रिष्टुप् । पूरणा
पूरणां दिवि विश्वे देवाः शतक्रतुरनुष्टुप् पूरणा कु । धर्मते वा मदेव अपापो जगती । पूरणा
हाकारेणाग्नौ हि पेत । पूरणा कुति मुनमां कुलेतीति पठेयुः । यजमानस्तु इत्थं यजेत
नराय वस्तुरुद्रादित्येभ्यः शतक्रतवे अग्नये नमो ते त्वज्जेत । न तो वसोर्द्धरा । तत्र
यं प्रकारः । वक्रैरुपरि स्तब्धं विधत्ता मौर्दुवरी कुञ्जि मकोटरां बाहु । मात्रां अ
द्रो सुवर्णं निधाय तदुपरि शंखं ला निधत्ते न निर्मलं न पूरितेनाधो धवमात्रं छिद्र
णाग्रां मुखं ताग्रेरुपरि वसोर्द्धरां पातयेत् । तस्यां वयं ते धरायां सुवर्णं प्रणालिकया यूप
तं त्याग्य माग्रे पादौ निस्तृक्ता निश्वासे युः । अग्निमील्य इति नवानां मधुकुं दारु विः । अग्नि ईवे
तागायत्री कुं दः वसोर्द्धरायां वि । अग्निमीले । १० विसोर्द्धकं इति वत्सं दीर्घतमा विसुरनुष्टु
प् ० वसोर्द्धरायां स्वादिष्टयां १० मन्त्रां वेद्यां नरासां नो वेद्यां नररु विः । वेद्यां नरो देवता वि
ष्टु कुं दः । षण्णां वृहती कुं दः । वसोर्द्धरायां जोषसां नो नरघातं रु विः । वेद्यां नरो देवता
त्रिष्टुप् । वसोर्द्धरायां १० वयं वसोर्द्धरा विधाय यथा शारवपूरां पात्रं विमोकादि कर्म

विष्णोर्नमः ॥ अति पितरिति पंचदशानां गुरुमदोस्तु ॥ त्रिष्टुप् ॥ अति पितरिति ॥ अति पितरिति ॥

शेषं समापयेत्तथायः । ततो वराणक्रमेण रुचिः उदङ्मुखः प्राङ्मुखः पञ्चमानसः
 स्तब्धः संपातनं कुर्यात् । तच्चैवं शिवा अपः सीविति उल्लेखः । सोमनस्य मस्ति तिष्ठति । अ
 दंतवारिष्टं वा सितं कृतात् । दीर्घमाधुः त्रेयः शांतिः पुष्टिस्तुष्टिश्चास्ति । तिष्ठति पुनर्जलं । मया
 नवीं पोगनेन लक्ष्मणमध्यपणशेनयः । ततो होमस्तस्माद्युत्सृज्य त्रेयपस्तुतुभ्यं संप
 ददे । ततो ग्रहवेदे समीपस्थं कलशोदकेन यवतपत्रं वेरुदङ्मुखः आचार्यं विजिह्वं
 तः प्राङ्मुखं धुई वमुपाविष्टं पञ्चमानं अभिषिञ्चेत्पुनरभिषेके पनीयामनागे । समुद्रज
 षाः । अही । आमित्यादि । पौराणिकास्तु । सुरास्त्वामभिषिञ्चंतु ब्रह्मविष्णु महेश्वराः । वा
 सुदेवोऽङ्गनाथस्तथासं कुर्यात् । विष्णुः । प्रद्युम्नश्च निरुद्धश्च नवं उ विजयायते । आ
 खंडलोमिर्त्रिगयान्यमो नै निरुतिस्तथा । वरुणः । एवमश्वे वधनाथश्च स्तुतां शिवः ।
 ब्राह्मणा सहिताः सर्वैरिच्छायाः पांउते सदा । कीर्तिर्लक्ष्मीधतिर्मेधपुष्टिः प्रदा क्रिया
 मतिः । बुद्धिर्लक्ष्मावपुः शांतिः । कांतिस्तुष्टिश्च मातरः । एतास्त्वामभिषिञ्चंतु देवपुत्रः
 समागताः । आदित्यश्चंद्रमा ज्योमो बुधशिवसितार्कजाः । गृहस्त्वामभिषिञ्चंतु राहुकेतुश्च
 तर्पिताः । देवदानवराजं धर्वाक्षरं दक्षपुत्रजाः । रुषयो मनुवा गोवोऽश्वदेवमातर एव यः ।
 देवपुत्रोऽङ्गनागा दैत्याश्चासुरसो गणाः । अस्त्राणि सर्वे रास्त्राणि राजानो वारुणा
 निव । अथ धनियरनानि काले स्यावयवाश्च ये । सरितः सागरा रौद्रास्तीर्थानि जलपा
 नदाः । एते त्वामभिषिञ्चंतु सर्वं कामार्थं सिद्धये । एवमभिषेकानंतरं सर्वेषां धीमिरनुलि
 प्य मुद्रां दत्त्वेन स्नात्वा मुक्तं मायावरानुत्पेन धरः सपत्नीको यजमानः प्रसन्न वेताशा १०
 यार्थदिशो दक्षिणां दद्यात् । आचार्यं पादौ च शुक्ला पयाश तस्मात्पूज्यं तामिमां गमिदं

हिरणीसप्रदेदयेवंदघातब्रह्मणेदि। तत्र क्रमः। उद्भूतोपविष्टः स्वयं वप्रा
 ऊखोपविष्टः बुराह्णवपणः। कपिले सर्वभूतानां प्रजनीयासिरोहिणि। तीर्थे
 वमयीस्मादतः शान्तिं प्रयच्छने इति मंत्रं पठित्वा। अथ स्यादिसमुच्चार्य तत्र ह होमा
 रव्यकर्त्तृप्रतिष्ठासिद्ध्यर्थमेतादरावपि लाधनू रुद्रदेवता अमुकजोत्रे
 त्यो मुकशाख्याध्यायिनो अमुकशर्मसर्विप्सिदक्षिणां संप्रदेद्रीस्त
 र्यः प्रायतामिति दवताम। निधाय सचिक्कुरेषु उदकं निक्षिपत्। ततः
 सर्ववादवपुण्यस्त्वं शंखपुण्यानां मंगलानां वमंगलं॥ विष्णुना विधृतो
 नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छामदति सोमाय वामं। धर्मस्त्वं वषट्पेण जगदा
 नंददायकः अष्टमूर्ते रक्षिष्वानमतः शान्तिं प्रयच्छामदति नो माय रक्तं
 षां हिरण्यगर्भजं स्वमिति बुधाय सुवर्णं। पीतं वस्त्रयुगं यस्मा धीक्षा
 सुदवस्य वक्ष्ये न। प्रतां दाना तस्य मिविष्णुस्ततः शान्तिं प्रयामदति गुनव
 पीतवा ससी विष्णुस्त्वमस्व रूपेण यस्मादमत संभव। वंशं कवाहनो
 नित्यमदति शुक्रो यस्येता सं। यस्मा च पृथिवी सर्वा धनुः किरावसं
 क्षिमा। सर्वपापहरा नित्यमदति शान्तिं प्रयामदति यस्मादय सक

मालिनवाधीनानि सर्वदा। हलाग ॥ उवादी निततः। इति राह्वेऽप
 पसां यस्माच्च सर्वयज्ञानां अंगवेन प्रकीर्तितः। धानं विजावसो नि
 स्पमंतः। इति केतुकागा एतत्सर्वदशगुणं ज्ञेयं। अयं मुखोदक्षिणप
 दः। यद्वा सर्वे ज्योतिदशदशगाव एव दक्षिणे यद्वा सर्वे ज्यः। सुवर्णमेव।
 शीतौ सत्यां राय्या रत्नानि नमिरप्यधिकोदया। यस्मादशून्यं राय्यं
 कशवस्य शिवस्य च। राय्या नमाप्यशून्यास्तदतो जन्मनि जन्तेति
 दशदशराण्याः। यथारत्नेषु सर्वेषु सर्वे दिवाः प्रकीर्तितः। तथा रा
 त्रिप्रयच्छतु रत्नदानेन मे मुक्तदतिरत्नानि। यथा नमिप्रदानस्य कलां ना
 हंति शो जशो। दानान्यन्यानि मशांतिर्न मिदतोऽवदिहति नमिः।
 एवं तक्षिणं दात्रो महपीठदवना नो गंधाधुपचारेऽन्तरप्रजो निवत्यश्वा
 वाहनजानानि। अपराधसहस्राणि। यस्य स्पृष्ट्या। मंत्रहानमिति पठ
 क्षमाप्यत्र त्रिष्वक्षराण्यस्यते। अन्वारमित इयः। या उदवगणाः सर्वे
 पुत्री। मादायपाशिर्वी। इष्टं कामप्रसिधर्थं पुनारागमनाय वतिपु
 श्वसंवेतप्रसेपेण ग्रहपीठदवनाः विसर्ज्य ग्रहपीठं प्रजो यस्का

युतमाचार्यादिदद्यात्ततोतिस्मिन्संज्ञा। गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठस्वस्त्वनेपरमेश्वर। यत्रब्रह्माद
योदवास्तत्रगच्छताशानत्याप्रिविसर्जसर्वानंदपदवतावारदेवतायपाठद्वेवण
लासर्वेप्रजापदायपायिवांइष्टकामप्रसिद्धयंपुनरागमनायवतिविसर्जधुप
ताकाधुपवारयुतमंदपमावाययिदद्यात्ततः कर्तव्यलक्षणेकर्मणः संसर्गतासि
धयंयथोपपत्तेनात्तेनाउत्तमपक्षेसप्तत्यधिकान्द्विंशतसरव्याकरमध्यमपक्षे
नवतिसंख्याकरकनिष्ठपक्षेनवसरव्याकरब्राह्मणभोजयिष्यदतिसंकलपय
पाकालंभोजयेदाताब्रह्मपणंभ्रह्महविः चतुर्निचयइतिधर्मकामयायकृतंय
थाकालंयथाकालंयथादशयथाइतिनलक्षणेकर्मतेनश्रास्त्रयादियः प्रीयतां
तत्संख्यापणमस्त्वितिजलंकिपेत्ततःसदस्याश्चदनाकृतपुष्पवस्त्रदक्षिण
निःसज्जिचोर्जिर्बोधामयायुक्तंलक्षणेभार्यकर्मतकावहीनंनक्षिही
नंश्रद्धाहीनंनवतांब्रह्मणानोवबनास्तर्कसंपूर्णमिच्छिद्रवास्तानतःसंसर्ग
मच्छिद्रमस्त्वितिसर्वेवदेयुः। ततस्तेषांमंत्राणिप्राणहीयातासाधुनयंविस्त
राब्राह्मणभोजयिवादीनानाथाश्चान्नादितासंतोषस्वयंसुरान्नित्रादियुतःसो
माहः। अतुष्टेभुजोयेति। एवंरसनालनाये। अनेनविधायस्तुप्रदयइममा

चरुहस्तिका यामात्रात्तत्र त्वस्य गमहायतो जिक्रो मस्तु केतव्ये दिवि
 तं गृहे न वेत्तः सैवा निवा प्रोति कर्तव्या मानिधानतः **सप्तमेशिवले**
 केच वस्त्रादित्य मनुजलेः यवकल्प शतान्पृष्टावध मोक्ष मवापुयात् स
 कामोर्षा रु वंजु याक्ष हो मयथा विधिः । सर्वो कामान्वा प्रोति पदै च नैत्य मस्तु
 तो पुत्रार्थं लिखते पुत्रार्थं नाथी लले धनी । नार्था धी लने नै नायां कुमाच
 शुभं पति । अष्ट रात्र्यस्तथाराष्ट्रं आ काम प्रिय माप्नुयात् । पयं प्राधते कर्त्तु
 नैतं प्राप्नोति पुष्कलं । निष्कामः कुरुत यस्तु परं ब्रह्माधिगच्छति । ॥ इति ल
 के हो मपधतिसमाप्तिः ॥ श्री ॥ **शुभं मस्तु ॥** दिक्क रना हने नृत्तिरिविते ॥
 श्री ॥ **रस्तु । शुभं नयतु**